

Појам образовање обухвата знање и способности.

И поред тога што су васпитање и образовање специфични процеси, што сваки од њих има свој смисао и своје значење, они су, ипак, неодвојиви, прожимају се и повезани су нераскидивим везама. Да би се уочиле и схватиле њихове специфичности, оно што их чини оним што јесу, најпре треба одговорити на питање у чему је суштина једног, а у чему другог. Стога ћемо се, најпре, позабавити проблемом образовање.

Образовање има велики значај за људе, и појединце и друштва у којима се остварује. Због тога се поставља низ питања везаних за образовање, а посебно оно питање на које и ми тражимо одговор: шта је образовање и у чему је његова суштина? Гледано историјски појам образовање је имао различита значења. Немачка идеалистичка филозофија га је, на пример, тумачила као „хармонијско васпитање појединца“, пре свега у естетском смислу стављајући акценат на племенитост и хуманост. Нешто касније се јављају знатно измењена гледања на образовање када оно добија ново значење у смислу оспособљавања за живот помоћу знања, вештина и навика. У новијој педагошкој литератури, дају се различите дефиниције појма образовање. Ако се мало пажљивије анализирају њихове основне поставке, могуће је закључити да све дефиниције појма образовање у свом садржају, опсегу и досегу појма имају низ заједничких елемената и понешто што их одваја од заједничких карактеристика.

У Педагошкој енциклопедији образовање је „педагошки процес у функцији обогаћивања људског сазнања. Обухвата усвајање одређеног система знања, формирање практичних умења и навика, а то је претпоставка и темељ развитка сазнајних снага и способности, обликовање научног погледа на свет, за повезивање знања с практичном, професионалном и било којом другом делатношћу“. Како се може приметити, овом дефиницијом су посебно акцентовани: педагошки процес, богаћење људског сазнања, усвајање система знања, формирање умења и навика, развој сазнајних снага и способности, обликовање погледа на свет. Истиче се значај повезивања знања с професионалним и другим практичним делатностима.

Према Педагошком речнику образовање означава „наоружавање младежи знањима, умењима и навикама“. У ширем смислу подразумева стицање знања, умења и навика уопште с тим што се под појмом знање подразумевају сазнања о објективној стварности, а под појмом умења практична примена тих знања. Навике су аутоматизована умења. Садржај појма образовање чине процеси усмерени на сазнање, вештине и навике деце и омладине.

У Педагошком лексикону пише да је образовање „педагошки процес у коме се стичу и усвајају знања, системи знања, вредности и системи вредности, изграђују навике и умења, развијају сазнајне способности, оспособљава за самообразовање, ствара основа за формирање сопственог погледа на свет“. Према овом схватању образовање чини основу васпитања, јер је стицање знања и система знања услов усвајања вредности, система вредности, стварања навика и умења, развоја сазнајних способности. Поред тога, образовање је у функцији оспособљавања за самообразовање и формирање сопственог погледа на свет.

Занимљива је и дефиниција појма образовање у Енциклопедијском речнику педагогије, она гласи: „Образовање је васпитање путем систематског стицања научних знања о природи, друштву и људском мишљењу и путем овладавања радним вештинама и навикама којим се развијају и обликују одређене црте личности (способности, интереси, ставови) и усваја научни поглед на свијет“. Очигледно, образовање се готово поклапа са интелектуалним васпитањем и доводи у уску везу с другим подручјима васпитања.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com